

STUB
kultura

RADIONICA VINOREL TEHNIKE SLIKANJA

Stara tehnika slikanja,
ponovo oživljavanje i istraživanje

Impresum

Izdavač: Kajkaviana – Društvo za prikupljanje, čuvanje i promicanje hrvatske kajkavske baštine, Golubovečka ulica 42, 49240 Donja Stubica, T/F 049 286 463, W <https://kajkaviana.hr/> / **Za izdavača:** Ines Krušelj-Vidas / **Urednici:** Ivica Kiš i Željko Zima / **Lektura i korektura:** Mario Šimudvarac / **Oblikovanje:** Studio za umjetnost i dizajn Nikola Sinković, Oroslavje / **Tisak:** Studio za dizajn i tisak Arkuš, Donja Stubica / **Naklada:** 50 primjeraka / **Godina:** 2022.

NOSITELJ PROJEKTA

KAJKAVIANA

PARTNER

STUB-KLUB

MULTIMEDIJALNI CENTAR

PARTNER

PARTNER

Grad
Donja Stubica

Europska unija
"Zajedno do fondova EU"

EUROPSKI STRUKTURNI
I INVESTICIJSKI FONDOVI

UČINKOVITI
LJUDSKI
POTENCIJALI

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda i Ured za udruge Vlade RH
Više informacija o EU fondovima: www.strukturturnifondovi.hr

Sadržaj publikacije isključiva je odgovornost Kajkaviane – Društva za prikupljanje, čuvanje i promicanje hrvatske kajkavske baštine

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

Nacionalna
zaklada za
razvoj
civilnoga
društva

VINOREL – SLIKANJE VINOM

Voditelji radionice **Ivica Kiš i Željko Zima**

U slikanju ima nešto lutalačko, istraživačko. To je traženje u trajanju i trajno traženje. Zapravo, to je proces, ritual, obred, magija... Od samih početaka čovječanstva ljudi su se od nepoznatoga branili ritualima, magijama, čaranjem... U tom su procesu nastajali i ostajali tragovi, "šare", "crteži", "slike", a kasnije za povjesničare umjetnosti "likovni izrazi".

Stvaralo se je u transu uz glazbu, stoga nije čudo što je do danas rječnik glazbe i slikarstva ostao univerzalan i identičan – ritam, ton, skala, boja, kompozicija...

Pećinske slike u Altamiri ili Lascauxu nisu tek puke "dekoracije interijera praljudi", već su to tragovi rituala preživljavanja ljudske prazajednice. U tim su tragovima obreda svojih predaka praljudi čuvali i svoj identitet pa je najvjerojatnije tako nastalo ono što su kasnije generacije nazvale umjetnošću.

Htjeli mi to priznati ili ne, slikanje i danas uz sve sofisticirane tehnološke tekovine crpi istu energiju iz istog dubokog korijena. Grafiteri su možda najbliži tom izvoru dok u transu, glave okićene slušalicama

treštećeg *walkmana* i punim rukama sprejeva u boji, obavljaju svoj "ritual" ostavljanja traga po "pećinskim stijenama" današnjih ljudi, velegradovima svijeta. Za slikanje su oduvijek služile prirodne tvari koje na podlozi na koju se nanose ostavljaju jasan trag. To su blato, minerali, krv, sipino crnilo, ugljen, vapno, sokovi biljaka, razni prirodni pigmenti koje su slikari miješali s nekim prirodnim vezivom da bi njihov trag ostao trajan – otporan na vrijeme i nevrjeme. Trajalo je to sve do nastanka suvremene kemijske industrije koja je zamalo potpuno potisnula u zaborav invenciju i drevne vještine spravljanja boja. Pestele, tempere, uljene boje, akvareli, akrilici... Sve se to danas kupuje kao gotov proizvod kemijske industrije koja isto tako proizvodi i najčudsnije kemijske preparate za otklanjanje neželjenih mrlja.

Jeste li ikada samo čistom vodom uspjeli ukloniti stare mrlje crnoga vina s lanene košulje? Možda ste to i pokušali učiniti, ali teško da je to bilo moguće. Ako je vino, dakle, ne samo drevna namirnica nego i veoma trajna boja, zašto onda njime ne bismo slikali? Vjerojatno su

drevni slikari to znali, no nisu imali odgovarajuće podloge (papir). Ako su i slikali vinom, nisu o tome ostavili pisani trag. Pismeni ljudi bili su rijetkost prije samo nekoliko stoljeća, a i slikari su tada bili samo obični zanatlije poput mesara, pekara, kovača, obučara i drugih obrtnika koji su svoja znanja usmeno prenosili svojim učenicima. Danas, kada se razbacujemo najrazličitijim vrstama papira o kojima ljudi prije samo sto godina nisu mogli ni sanjati, imamo napretek kvalitetnih podloga na kojima se može naslikati trajna slika vinom. Ako slike naslikane vodenim bojama (bojama koje se razmućuju vodom) nazivamo akvareli, onda slike naslikane samo vinom s punim pravom možemo nazvati vinoreli. To je uz sve nove tehnologije, kojima se danas može raspolagati, potpuno neistraženo polje rada koje se široko otvara slikarima.

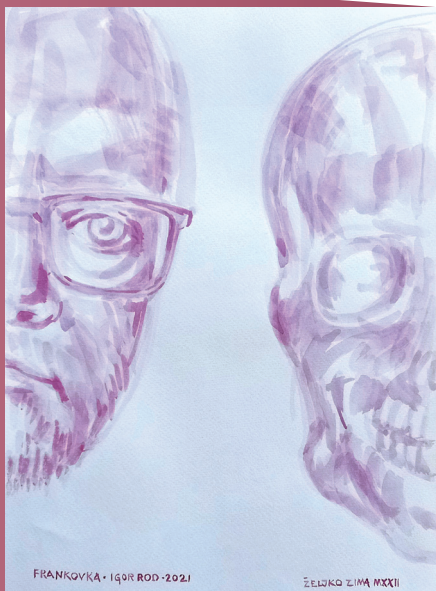
Ivica Kiš, Vučedolska jarebica
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

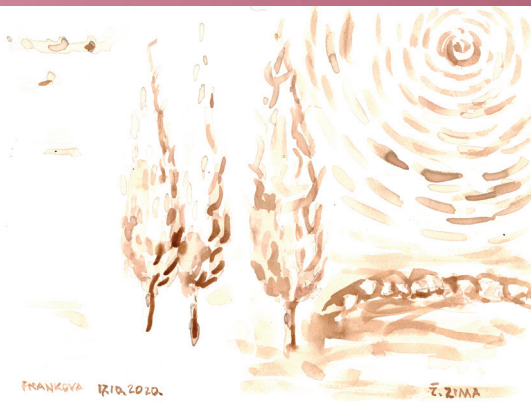
Vesna Šimunjak, Kako vrijeme prolazi
Frankovka, Igor Rod 2019.
21. 11. 2020.

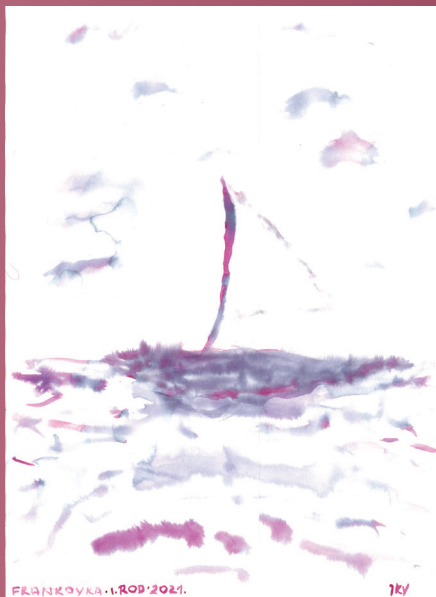
Ivica Kiš, Jesen
Frankovka, Igor Rod 2019.
17. 10. 2020.

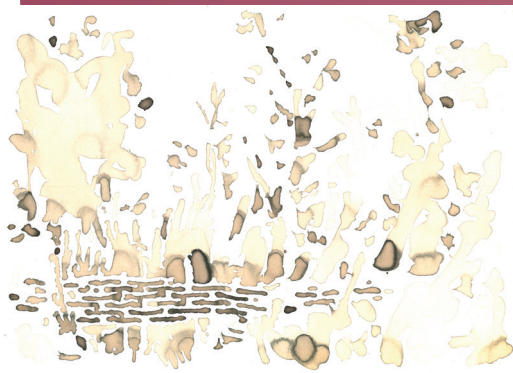
Željko Zima, Unutarnji ja
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Željko Zima, Izlazak sunca
Frankovka, Igor Rod 2019.
17. 10. 2020.

Ines Krušelj-Vidas, Oluja
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Ivica Kiš, Potok u šumi
Frankovka, Igor Rod 2019.
21. 11. 2020.

FRANKOVKA ROD '19

25.9.2020. I.K.

Ivica Kiš, Dvorac
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

CVIČEK 20.

24.9.21. I.K.

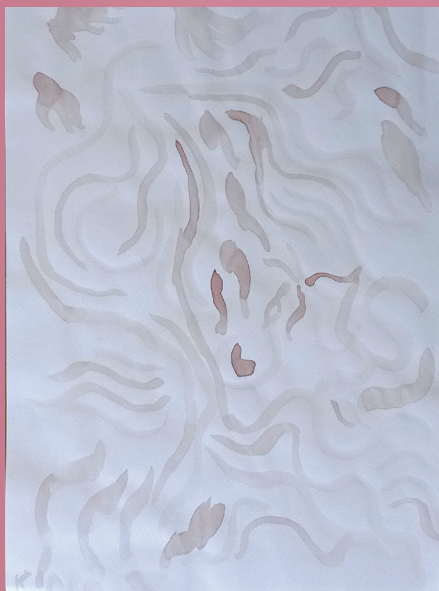
Ivica Kiš, Ljeto
Cviček, Stjepan Znika 2020.
24. 9. 2021.

FRANKOVKA ROD '19

M. Blagec
2020.10.10.

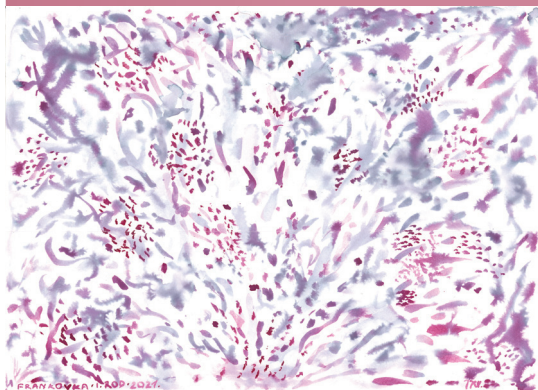
Magdalena Blagec, Zagorski bregi
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

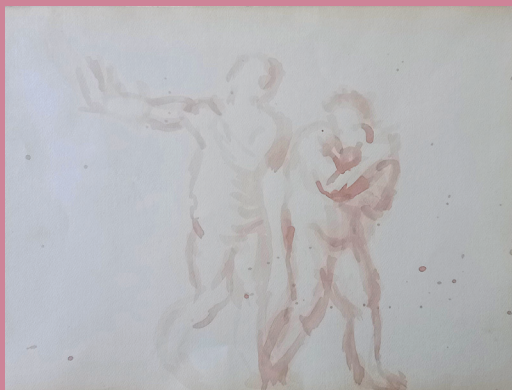
Kjara Iljaš, Vjetar
Cviček, Stjepan Znika 2020.
24. 9. 2021.

Jelka Mrkus, Put kroz šumu
Frankovka, Igor Rod 2019.
17. 10. 2020.

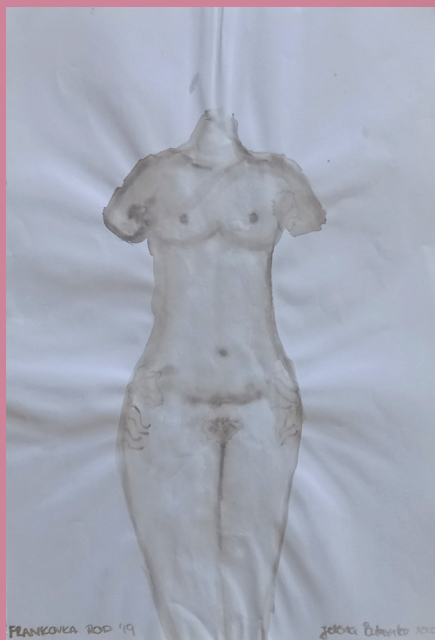
Ines Krušelj-Vidas, Proljeće
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

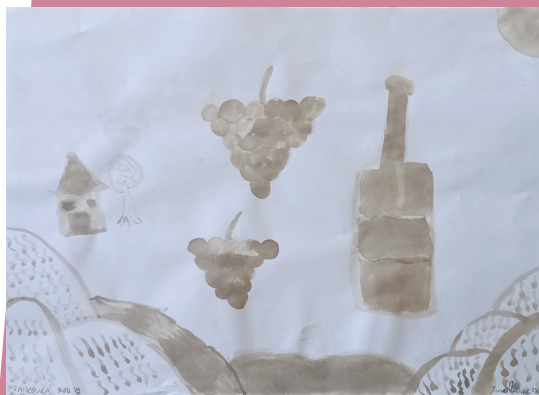
Željko Zima, Bijeg
Frankovka, Igor Rod 2019.
24. 9. 2020.

Željko Zima, Kroz šumu
Frankovka, Igor Rod 2019.
21. 11. 2020.

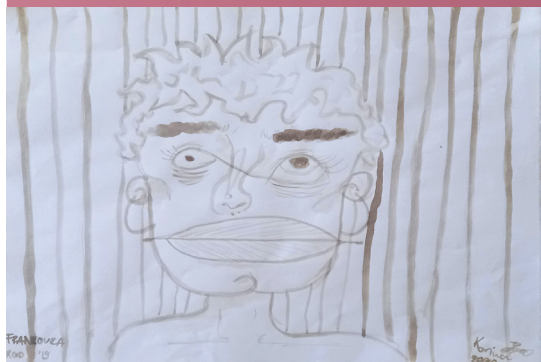
Jelena Bubanko, Žensko tijelo
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

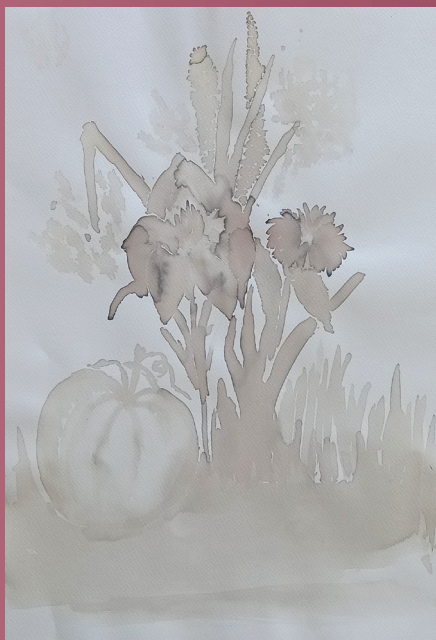
Jana Blagec, Berba u mom kraju
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

Daria Mikulec, Šuma
Frankovka, Igor Rod 2019.
17. 10. 2020.

Korina Jagečić, Portret
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

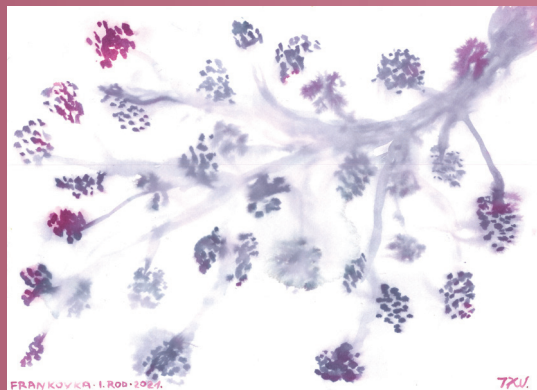
Jelena Mrkus, Perunika
Frankovka, Igor Rod 2019.
17. 10. 2020.

Paula Jozić, Božica proljeća
Frankovka, Igor Rod 2019.
25. 9. 2020.

Ivica Kiš, Autoportret
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Ines Krušelj-Vidas, Drvo u cvatu
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Božena Lacković, Perunike
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Ivica Kiš, Crkva Presvetog Trojstva u Donjoj Stubici
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Božena Lacković, Vučedolska jarebica
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Zvonimir Babić, Ljetna oluja
Frankovka, Igor Rod 2021.
9. 4. 2022.

Ivica Kiš, Čarobni perivoj
Frankovka, Igor Rod 2019.
21. 11. 2020.

